

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 32:

Forespørgsel til kulturministeren [om brugen af statslige midler til kunstnerstøtte].

Af Søren Søndergaard (EL) og Frank Aaen (EL).
(Forespørgslen anmeldt 9/2 99).

Anden næstformand (Henning Grove):

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af lovforslag nr. L 174: Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., lov om seniorydelse og lov om en aktiv arbejdsmarkedspolitik. (Fleksibel efterløn m.v.).

Af arbejdsministeren (Ove Hygum).
(Fremsat 5/2 99).

Sammen med denne sag foretoges:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 175: Forslag til lov om ændring af lov om social pension. (Nedsættelse af folkepensionsalderen fra 67 til 65 år m.v.).

Af socialministeren (Karen Jespersen).
(Fremsat 5/2 99).

4) Første behandling af lovforslag nr. L 176: Forslag til lov om ændring af lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond og forskellige andre love. (Konsekvensændringer som følge af nedsættelsen af folkepensionsalderen fra 67 til 65 år).

Af socialministeren (Karen Jespersen).
(Fremsat 5/2 99).

5) Første behandling af lovforslag nr. L 177: Forslag til lov om ændring af lov om delpension. (Fradragsregler m.v.).

Af socialministeren (Karen Jespersen).
(Fremsat 5/2 99).

6) Første behandling af lovforslag nr. L 178: Forslag til lov om ændring af arbejdsmarkedsfondsloven, ligningsloven og pensionsbeskatningsloven. (Fradrag for bidrag til efterlønsordningen og beskatning af tilbagebetalinger fra efterlønsordningen m.v.).

Af skatteministeren (Ole Stavad).
(Fremsat 5/2 99).

Anden næstformand (Henning Grove):

Efter ønske skal jeg fastsætte en taletid for ordførerne i første omgang på 15 minutter.

Lovforslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Bjarne Laustsen (S):

Den endelige model for den nye efterløn er nu på plads, og jeg synes, der er god grund til at glæde sig over, at det er lykkedes regeringen at få dette forlig i stand med Venstre, Det Konservative Folkeparti, CD og Kristeligt Folkeparti. Med det brede forlig er der nemlig skabt klarhed om efterlønnen.

Med efterlønsbeviset behøver ingen at hamstre efterløn, og alle har fortsat et retskrav på efterlønnen fra 60-årsalderen. Det betyder, at de ledige og nedslidte fortsat kan vælge at stoppe arbejdet, når de er 60. For de, der kan og vil, er der nye fordele ved at blive lidt længere på arbejdsmarkedet på fleksible vilkår, så det ikke bliver et enten-eller, og herudover er der en kontant præmiering af de ældre, der vælger at trække sig senere tilbage.

Var forliget indgået med et snævert flertal, ville der fortsat være utryghed om efterlønnen, og netop utrygheden har i de seneste år været et af de alvorligste problemer ved efterlønsordningen. Derfor ville det have været halsløs gerning kun at lave forlig med partierne til venstre i salen om et så vigtigt emne, og det tror jeg også SF og Enhedslisten er klar over.

Det har altid været socialdemokratisk politik at opnå de størst mulige fremskridt for befolkningen og sikre, at disse fremskridt bevares, også under regeringer af borgerlig observans. Det er nu sket på efterlønsområdet. Jeg har bemærket, at især Venstres leder, hr. Anders Fogh Rasmussen, i medierne har erklæret, at så længe han har noget at skulle have sagt i partiet Venstre, vil efterlønsordningen ikke blive forringet eller fjernet, selv om partiet skulle få regerings-